

UOHSX0082FN4

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R50/2015/VZ-12205/2016/322/DRu

Brno 24. března 2016

V řízení o rozkladu ze dne 3. 2. 2015 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 9. 2. 2015 zadavatelem –

- **Okresní hospodářská komora Mladá Boleslav**, IČO 46355049, se sídlem Staroměstské náměstí 150, 293 01 Mladá Boleslav

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S554/2014/VZ-1817/2015/521/VSt/MŽi ze dne 19. 1. 2015 vydanému ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Vzdělávání pro rovné příležitosti Mladoboleslavska**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace ze dne 8. 3. 2013, přičemž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno dne 11. 9. 2013 pod ev. č. 366362,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S554/2014/VZ-1817/2015/521/VSt/MŽi ze dne 19. 1. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, obdržel podnět k prošetření postupu zadavatele – Okresní hospodářská komora Mladá Boleslav, IČO 46355049, se sídlem Staroměstské náměstí 150, 293 01 Mladá Boleslav (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky s názvem „Vzdělávání pro rovné příležitosti Mladoboleslavska“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace ze dne 8. 3. 2013, přičemž oznámení o zadání bylo ve Věstníku veřejných zakázek zveřejněno dne 11. 9. 2013 pod ev. č. 366362 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 11. 7. 2014 zahájil Úřad správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona v souvislosti se zadáním veřejné zakázky.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 19. 1. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S554/2014/VZ-1817/2015/521/VSt/MŽi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
4. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 83 odst. 1 zákona, když neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku k uveřejnění ve lhůtě do 15 dnů od uzavření smlouvy ze dne 18. 7. 2013, tedy do 2. 8. 2013, ale až dne 10. 9. 2013.
5. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 85 odst. 4 zákona, když neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele o veřejné zakázce na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, tedy do 2. 8. 2013, ale až dne 10. 9. 2013.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li dále uvedeno jinak.

6. Výrokem III. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona pokutu ve výši 30 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

7. Dne 19. 1. 2015 bylo doručeno napadené rozhodnutí zadavateli. Dne 9. 2. 2015 byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě rozklad zadavatele ze dne 3. 2. 2015 proti napadenému rozhodnutí (dále jen „rozklad“).
8. V rozkladu zadavatel namítá, že si je vědom prodlení v souvislosti s uveřejněním oznámení o zadání veřejné zakázky ve Věstníku veřejných zakázek a uveřejněním písemné zprávy zadavatele na jeho profilu o 38 dnů později. K pochybení dle zadavatele došlo z důvodu špatné komunikace v průběhu prázdninového (dovolenkového) období uvnitř organizace.
9. Zadavatel namítá, že se ihned po zjištění uvedeného pochybení snažil sám ze své vůle pochybení napravit a nápravu učinil, když dne 10. 9. 2013 písemnou zprávu na profilu zadavatele uveřejnil. Prodlení s uveřejněním dle názoru zadavatele nikterak neovlivnilo výběr nejhodnější nabídky.
10. Zadavatel dále v rozkladu namítá, že je malou neziskovou organizací, kdy uložená pokuta ve výši 30 000 Kč je velkým zásahem do finančního plánu organizace. Dle zadavatele Úřad porušil povinnost brát v úvahu závažnost porušení povinnosti zadavatele a jeho vliv na veřejně chráněný zájem a na hospodárnost uložené sankce.

Závěr rozkladu

11. Zadavatel navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno nebo, aby byla snížena výše uložené pokuty.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
14. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu.

V. K výrokům I. a II. napadeného rozhodnutí

15. Podle § 89 odst. 2 v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu předseda Úřadu přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.
16. Ačkoli zadavatel ve svém rozkladu výslovně neuvedl, že napadá pouze výrok III. napadeného rozhodnutí, námitky rozkladu zadavatele fakticky směřují právě a pouze proti správnosti a zákonnosti tohoto výroku. Zadavatel fakticky nezpochybňuje závěry Úřadu, jež jej vedly ke konstatování spáchání správních deliktů ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí.
17. Přistoupil jsem tedy k přezkumu zákonnosti výroků I. a II. napadeného rozhodnutí a dospěl jsem k závěru, že správní řízení bylo v této části zahájeno v souladu s § 46 správního řádu, zadavateli, jakožto jedinému účastníkovi řízení, bylo umožněno uplatňovat práva vyplývající z § 36 odst. 1 až 3 správního řádu, napadené rozhodnutí v části vztahující se k výrokům I. a II. napadeného rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti vyplývající z § 68 správního řádu a je přezkoumatelné, zjištěný skutkový stav byl podřazen pod správnou zákonnou úpravu, právní posouzení věci je v souladu s právními předpisy a podklady napadeného rozhodnutí jsou rovněž součástí správního spisu vedeného ve věci.
18. Vzhledem k výše uvedenému a vzhledem k tomu, že jsem po posouzení dle § 89 odst. 2 v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu neshledal, že by Úřad ve vztahu k výrokům I. a II. napadeného rozhodnutí postupoval v rozporu se zákonem a správním řádem, resp. v rozporu s právními předpisy, přistoupil jsem k potvrzení výroků I. a II. napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

VI. K výroku III. napadeného rozhodnutí

19. Jak již bylo řečeno výše, zadavatel ve svém rozkladu namítá, že Úřad při stanovení výše pokuty nesprávně posoudil závažnost spáchaných správních deliktů. K této námitce zadavatele uvádím následující.
20. Podle § 121 odst. 2 zákona věty první se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
21. Úřad v bodu 46. odůvodnění napadeného rozhodnutí a v bodech následujících odůvodnil výši pokuty uloženou zadavateli. Při určení výměry pokuty Úřad přihlédl k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Při stanovení výše pokuty Úřad postupoval v souladu se zásadou absorbce sazeb, v jejímž rámci je třeba samotné spáchání jednotlivých správních deliktů posuzovat samostatně a pokutu uložit podle závažnějšího správního deliktu tedy toho, za jehož spáchání lze uložit přísnější sankci. V šetřeném případě byl jako závažnější shledán správní delikt spáchaný v důsledku neodeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení veřejné zakázky k uveřejnění do 15 dnů od data uzavření smlouvy.
22. V otázce závažnosti spáchaného správního deliktu a způsobu provedení, shledal Úřad za rozhodující především tu skutečnost, že zadavatel svým postupem výrazným způsobem

zkrátil objektivní lhůtu 6 měsíců od uzavření smlouvy pro podání návrhu na zákaz plnění smlouvy.

23. Jako polehčující okolnost shledal Úřad v bodu 50. odůvodnění napadeného rozhodnutí skutečnost, že zadavatel oznámení o výsledku zadávacího řízení (a rovněž písemnou zprávu zadavatele) dodatečně uveřejnil (přestože tak učinil až po uplynutí zákonné lhůty), a to ještě dříve, než došlo k přezkumu postupu zadavatele ze strany Úřadu.
24. Jako přitěžující okolností se pak Úřad v bodu 51. odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval skutečností, že se zadavatel dopustil dalšího správního deliktu, když v rozporu s § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení.
25. Zadavatel sice namítá, že pokuta uložená ve výši 30 000 Kč je „*velkým zásahem do finančního plánu organizace*“, na podporu svého tvrzení však žádný finanční plán a ani jiný podklad, který by zásah do finančního plánu prokazoval, nedoložil. Důkazní břemeno přitom v tomto případě leží zcela nepochybně na zadavateli. Jsou to totiž právě skutečnosti uváděné zadavatelem a týkající se tvrzeného velkého zásahu do finančního plánu organizace, které předsedovi Úřadu umožňují posoudit, zda je v konkrétním případě namísto uloženou pokutu přiměřeně snížit. Má-li Úřad nebo předseda Úřadu zkoumat kritérium majetkových poměrů, je nezbytné, aby je zadavatel nejen tvrdil, ale i prokázal.
26. Jelikož zadavatel ničím nedoložil, že by pokuta uložená zadavateli ve výši 30 000 Kč byla velkým zásahem do jeho finančního plánu, nepovažují toto tvrzení za relevantní a rozhodné pro učinění závěru o přiměřeném snížení uložené sankce.
27. Námitka zadavatele, že uveřejnění po lhůtě stanovené zákonem nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky, není přitom relevantní, jelikož podstatný vliv či možnost vlivu na výběr nejvhodnější nabídky není součástí skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
28. K námitce rozkladu, že k porušení povinnosti vyplývající z § 83 odst. 1 a § 85 odst. 4 zákona došlo pouze z důvodu špatné komunikace v průběhu prázdninového období uvnitř organizace, uvádím následující.
29. Odpovědnost za správní delikty je založena na objektivním principu, což znamená, že osoba, která svým jednáním naplnila znaky správního deliktu, odpovídá za škodlivý následek bez ohledu na zavinění. Zavinění coby vnitřní, psychický vztah pachatele k jeho jednání a ke spáchanému následku je pro vznik tohoto druhu odpovědnosti irelevantní okolností. Za správní delikty se ukládá pokuta bez ohledu na formu zavinění. Zavinění může být přitom toliko jednou ze zákonem předpokládaných okolností ve smyslu § 121 odst. 2 zákona, tj. výhradně ve vztahu k určení výměry pokuty.
30. Skutečnost, že k porušení povinnosti vyplývající z § 83 odst. 1 a § 85 odst. 4 zákona došlo pouze špatnou komunikací uvnitř zadavatele, tak nemůže mít vliv na existenci odpovědnosti zadavatele za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona. Způsobem spáchání správního deliktu a okolnostmi, za nichž byl spáchán, se Úřad zabýval v rámci správního uvážení o výši sankce za nedodržení zákona. Při rozhodování o samotném spáchání správního deliktu a o uložení pokuty za jeho páchaní se však okolnosti podle § 121 odst. 2 zákona neaplikují.

31. Námitka zadavatele, že k porušení povinnosti vyplývající z § 83 odst. 1 a § 85 odst. 4 zákona došlo pouze špatnou komunikací uvnitř zadavatele tak není při rozhodování o odpovědnosti zadavatele za správní delikt a o tom, zda bude uložena pokuta za jeho spáchání, právně relevantní.
32. Při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí jsem však zjistil, že Úřad neposoudil možnou likvidačnost ukládané pokuty. Toto procesní pochybení je ale možné odstranit v rámci tohoto rozhodnutí o rozkladu a není důvodem, pro který by bylo nutné napadené rozhodnutí rušit a věc vracet Úřadu k novému projednání v situaci, když jsem postup Úřadu v řízení před vydáním napadeného rozhodnutí shledal v souladu s právními předpisy.
33. K posouzení možné likvidačnosti uložené pokuty pak odkazuji na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 72/2009 ze dne 26. 5. 2010, který uvedl, že *„Základním předpokladem pro posouzení, zda pokuta může založit likvidaci sankcionovaného subjektu je to, že ten, kdo ohrožení likvidací namítá, svoje majetkové poměry zprůhlední. Pokud ohrožení likvidací v daném případě objektivně založeno není, pak pouhé obecné odkazy krajského soudu na judikaturu a citace z této judikatury nemohou být dostatečným odůvodněním závěru soudu, že stěžovatel, potažmo prvoinstanční orgán, pochybil, když nezkoumal majetkové poměry delikventa s důsledkem nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodu, resp. nesrozumitelnost.“*
34. Pokud tedy zadavatel žádné informace o svých majetkových poměrech Úřadu v průběhu řízení před vydáním napadeného rozhodnutí nedoložil, pokuta ve výši 30 000 Kč, uložená zadavateli jako právnické osobě, která sdružuje podnikatele a hájí jejich zájmy, objektivně nezakládá ohrožení zadavatele likvidačností.

VII. Závěr

35. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu a rovněž ani podmínky pro snížení uložené pokuty.
36. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Okresní hospodářská komora Mladá Boleslav, Staroměstské náměstí 150, 293 01 Mladá Boleslav

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy